

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

DUBEN 2021 *** ROČNÍK XXII. *** ČÍSLO 4

Cítát inspirující:

*Ke slávě nestačí tvorba geniálních děl, někdo je musí před
světem také prohlásit za geniální.*

A. Valton

Zlata ZÁKOUTSKÁ ROČNÍ OBDOBÍ OČIMA DÍTĚTE

(úryvek)

Jaro je – když – kvetou kočičky
a probouzí se zem.

Jaro je – když – děti hrají kuličky
a člověk má lásku k lidem všem.

KDYŽ TŘI ČTOU TOTÉŽ ...

Dovolím si uveřejnit jeden ze starších úvodníků. Vzhledem k tomu, že se v dubnovém ČAJi věnuji literárním soutěžím, je tento příspěvek aktuální i po letech.

K této úvaze mě přimělo zaslané hodnocení mé soutěžní povídky na jedné literární soutěži. Není důležité kde, ale opět jsem si uvědomil, jak naprosto rozdílné pohledy mohou být na jednu věc.

Přiznávám se, že jsem v souladu s proklamovaným omezením soutěží, skutečně přestal obesílat všechno, co mně přišlo pod ruku, ale občas si rád zasoutěžím a pochopitelně, jako asi každý autor, jsem rád, když moje práce je oceněna nebo se o ní porota vyjádří kladně.

Tak tedy, asi poznáte, že se jedná o povídku Kořeny a zde jsou posudky tří členů poroty.

Porotce A: Prosté úvahy nad životem a smrtí, bez přesahu a originální myšlenky. Křečovitě příměry: ... ale co, by si na mně vzal. Leda by byl teplý (jde o smysl života). Nebo smrt bere i černé pasažéry do země, odkud nejezdí žádná mašinka. Text se odvíjí v rovině osobní zpovědi známým a příbuzným, sousedům – nezasvěcený čtenář se v té změti jmen a osob těžko orientuje. Přitom za slovy vysvětluje, že kdosi zabil a oloupil sedmdesátiletou paní, což by bylo pro povídku třeskavé téma, ale mělo by se uchopit neroztříštěně.

Porotce B: Ačkoliv jsem se při čtení chvílemi ztrácela v postupně odvíjených dějových souvislostech prokládaných filozofickými úvahami, nutilo mě to se znovu k ději a postavám vracet. Také zamyšlení autora nad definitivními odchody ze světa, nad tím, jak smrt prolíná do života blízkých i o smyslu života ve stáří jsou zajímavé a rozhodně dostatečně racionálně koncipované. Dobře podchycený je i konec.

Porotce C: „Mnoho lidí inteligentních, málo moudrých.“ Děkuji Vám, smutné, ale povznášející. A dobré. Moc dobré!!

Rozhodně nemám porotcům nic za zlé, spíše děkuji

organizátorům soutěže, že toto hodnocení poslali a porota napsala, protože to také není u literárních soutěží samozřejmost.

Ale především jsem tyto posudky uvedl kvůli jiné věci. Prostě sami vidíte, že co se jednomu zdá jako podprůměrné, pro někoho může být dobré. Takže se nenechte odradit, pokud vám nějaká porota či nakladatel dílo nepochválí, spíše přemýšlejte o tom, zda v některých věcech nemá pravdu, jak by se dala práce na základě připomínek vylepšit, ale zase na druhou stranu si stůjte za svým, protože třeba někde najdete čtenáře či dokonce nakladatele, kteří budou vaše krevní skupina a pochopí, co tím vším chtěl autor říci.

A na závěr děkuji všem porotcům, že se ještě dnes ujímají tak nelehké práce, jakou posuzování literárních děl je. Václav

VÍTE, ŽE ...

- V bulletinu Střediska východočeských spisovatelů „Kruh“ číslo 63 (vyšlo březen 2021) najdete převzatý rozhovor s Lydií Romanskou z prosincového ČAJe 171 (prosinec2020).

Václav

JIŘÍ KIMLA (1947 - 2021)

Dne 10.března zemřel Jiří Kimla, předseda Severočeského klubu spisovatelů. Autor řady knih, například povídkových souborů „Nahá zelinářka“ či „Harykovy kapesní hodinky.“

Jsem rád, že jsem stihl uskutečnit rozhovor, který vyšel v lednovém ČAJi č. 172, kde se Jiří Kimla přiznává ke své lásce ke psaní. („V knihách jsem se narodil.“) V závěru rozhovoru líčil svoje další plány. Cituji: „Dopsat román a vydat ho a nenechat se vyhodit z týmu pana režiséra Juraje Šajmoviče a filmové producentky Betty Šajmovičové, což jsou skvělí lidé, u kterých jsem se hodně naučil a pořád se učím.“ Bohužel COVID mu zkřížil plány.

Václav

ČAJ č. 175 – ZDENĚK HLEDAČ A LITERÁRNÍ SOUTĚŽE

ČAJ slaví malé jubileum. Pomalu se blížíme ke dvoustovce, a tak číslo 175 pořádně nakynulo.

Hostem čísla je Zdeněk Hledač z Ostravy, Představuje se jako prozaik („Jak být šťastný,“ „Za stovku“ a „Komu dát místo ve svém srdci“) i jako básník (výběr z tvorby). Stejně tak i úspěšný účastník literárních soutěží, kterým se věnuje dubnový ČAJ.

V mé úvaze „Literární soutěže. Pokus o sondu do duše literárních soutěží“ se věnuji tématu z různých úhlů pohledu. Oldřich Suchoradský přispěl „Postřehy porotce.“ Osmička organizátorů soutěží (Lírová, Kříž, Bodorová, Šimůnková, Hrabal, Nikodýmová, Bašus, Franc) potom odpověděla na anketní otázky ohledně literárních soutěží.

Regionální tvorbu zastupuje trojice mých povídek o soutěžích („Konečně doceněná práce,“ „Maminka, režisér a paní porotkyně mají vždycky pravdu“ a „1.cena.“)

Rozhovory jsem tentokrát připravil dva a jsou opravdu velmi zajímavé. Archivář Univerzity Karlovy a účastník literárních soutěží z Unerázky a Prahy Roman Elner říká: „„Zatím se cítím více sepisovatelem než spisovatelem, ale běžím kupředu!“

Plzeňský Marek Velebný je člověk mnoha zájmů, mezi jeho výrazný počín patří role ve filmu „Národní třída.“ Nejen o ní jsem s Markem rozmlouval a zjistil jsem, že: „Vlastní natáčení bylo pro mne úžasnou zkušeností!“

Václav

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Lucy FRICKE – DCERY

Vydalo nakladatelství Filip Tomáš – Akropolis v roce 2020

Překlad Michaela Škultěty

Kniha německé autorky Lucy Fricke (*1974) mě zaujala svým nostalgickým pohledem na život generace rodičů dvou hlavních

protagonistek Marthy a Betty. Jak říká vypravěčka Betty, povoláním spisovatelka, na str. 90 u hrobu svého otce Ernesta : „Proč mi muselo být čtyřicet, abych tohle pochopila, se nedalo vysvětlit.“

Prostě dvě ženské kolem čtyřicítky (viz str. 66 - „My jsme ženský těsně před přechodem.“) se vydávají na cestu, aby doprovodily otce Marthy Kurta do Švýcarska, kde má podstoupit eutanázii. Má rakovinu a rozhodl se ukončit svoje trápení, ale nakonec je všechno jinak. Kurt si přeje spatřit ještě svoji první lásku Francescu, a tak „road movie“ zavede všechny do Itálie, ale ani tam jejich putování nekončí. Viz str.73 - „Cíl byl před námi, zezadu nás tlačilo neštěstí. Uvízly jsme mezi otci, vzpomínkami a smrtí, a věřily jsme, že dokážeme všechno překonat, když pojedeme rychleji a rychleji.“

Společně s nimi doputujeme na do italské Bellagry, kde má „pozounista“ hrob. Rozuměj – viz str.17 – Betty má několik otců - „hodný Pozounista, zlý Svinák a biologický Jochen.“

Cesta nakonec končí na řeckém ostrově Lefkés.

Betty a Marta tak trochu bilancují svůj dosavadní život, viz str. 28: „,Pokoušela jsem si představit svoje město, až ho uvidím naposledy. Je pohled při loučení stejně ohromující jako při prvním setkání, i když z jiných důvodů?“

Dívají se na svůj svět, co v životě považovaly za důležité: Str. 37 – „Emancipace. Seberealizace. Všechny tyhle nesmysly. Tvoje matka se tak moc seberealizovala, až si vůbec nevšimla, že na světě jsou ještě jiný lidi.“

Zaujalo mě i vyznání Betty, co pro ní znamená psaní: Str. 46 – „,Co máš psát, když každý den vybuchnou bomby, když se lidi vyhazují do povětří, jezděj nákladákem po promenádách a přejedou každého, kdo se zrovna pokusil být šťastnej.

Co máš psát, když zjistíš, že světu nerozumíš, že mu nerozumíš způsobem, kterej zasahuje do samý jeho podstaty, když ztrácíš jistoty, když ti dojde, že žiješ v bublině, co může každou chvíli prasknout.

Co máš psát, když se ti všechny tvoje myšlenky zdají už jen banální, když ti přijde, že tohle neštěstí je jenom začátek, že začíná něco, o čem nemáš ponětí.

Psaní vyžaduje čas, vyžaduje odstup a porozumění a řešerše, nic z toho nemáš ve smlouvě, nikdo ti to nezaplatí, ten čas, kterej

potřebuješ, abys všechno pochopila.“

Útlá knížka ve mně vyvolala řadu myšlenkových návratů do mé minulosti, rozhodně to není jen oddechová knížka, určitě stojí za přečtení a zamyšlení. Možná ještě víc v dnešní koronavirové době.

Václav

ON LINE BESEDA S MARTINOU KOMÁRKOVOU

Ve středu večer 10.března 2021 uspořádala Knihovna Václava Čtvrtka v Jičíně v rámci akce „Březen – měsíc čtenářů on line“ besedu s Martinou Komárkovou, spisovatelkou, autorkou knih pro děti, spoluautorkou scénáře k televizní minisérii „Božena“ a učitelkou ZUŠ.

Besedu moderovala ředitelka jičínské knihovny Jana Benešová. Technicky spojení zajišťovali Michaela Sehnalová (ukázky z filmu) a Martin Žantovský.

Martina Komárková v úvodu vyprávěla především o práci na scénáři minisérie „Božena. Odpovídala na otázky ohledně výběru hlavních postav seriálu, ale vysvětlovala, proč se autorky scénáře rozhodly právě pro tento pohled na Boženu němcovou a jejího manžela Josefa Němce. A právě v pohledu na manžela spisovatelky řekla, že se podařilo napravit školní pohled na „despotického“ manžela.

Zazněla celá řada zajímavostí ohledně natáčení a přípravy seriálu. Pochopitelně došlo i na otázky ohledně nejasností původu a roku narození naší slavné spisovatelky.

V závěru potom Martina Komárková představila svoje knihy pro děti a projekty, které realizovala v jičínské ZUŠce. Zodpověděla celou řadu všetečných dotazů.

Celá akce byla důkazem, že lze i v obtížných podmínkách uspořádat zajímavou besedu, za což patří hlavní protagonistce a Knihovně Václava Čtvrtka v Jičíně dík!

Václav

Zájemci si můžou besedu poslechnout na stránkách jičínské knihovny.

Soutěž 2021: O první BRK

Téma soutěžních povídek: Zimní nečas. Žánr: bez omezení

Počet normostran: min. rozsah 2 normostrany (tj. 3600 znaků včetně symbolů a mezer), maximální rozsah 5 normostran (tj. 9000 znaků včetně symbolů a mezer). Datum vydání sbírky povídek: říjen 2021. Počet povídek ve sborníku: 24

Podmínky soutěže:

Povídka musí být zaslána v termínu od 1.4.2021 do 31.5.2021 na email: soutez@nakladatelstvibrk.cz, předmět e-mailu: Zimní nečas/jméno autora. Do těla e-mailu napiš název povídky, její krátkou anotaci a stručné představení autora (věk, odkud pochází, jestli má vydaná jiná díla, jaký žánr v psaní preferuje atd.) Počet zaslaných prací od jednoho autora jsou max. 2 žánrově odlišné povídky. Nesmí jít o již publikované (online blog, sociální sítě, platformy typu piste-povidky.cz, wattpad.com a další), k publikaci připravované nebo do jiných literárních soutěží odeslané práce. Jednotlivé stránky musí být očíslovány. Doporučujeme dodržet formátování: font Calibri, písmo 11, řádkování jednoduché. Povídky musí být napsané v českém nebo slovenském jazyce. Každému autorovi je zaslán informativní e-mail, že jeho díla v pořádku dorazila a že je zařazujeme/nezařazujeme (není-li dodržen počet znaků apod.) do soutěže. Pokud autor tento e-mail neobdrží do týdne od zaslání svého příspěvku, ať se ujistí přes e-mail nikol.wolfova@nakladatelstvibrk.cz, že jeho příspěvek někde nezapadl.

Hodnocení jednotlivých povídek probíhá anonymně. Po zaslání povídky probíhá kontrola, zda text nepřesáhl počet znaků. Pokud ano, vracíme autorovi nazpět s možností zkrácení, pokud ne, přidělíme autorovi číslo. Vyhlášení vybraných autorů: 2.8.2021 budeme informovat všechny autory povídek, kteří uspěli a jejichž díla vydáme v tištěném sborníku.

Odměna pro vybrané autory: Tři výtisky sborníku povídek + možnost odkoupit do 10 ks sborníků za zvýhodněnou cenu. Redakce a korektura autorovy povídky. Možnost následné spolupráce na dalších autorových dílech Poznámka pro autory: Nezaměřujte se pouze na nápad, věnujte čas i korektuře a stylistice. Nakladatelství BRK (nakladatelstvibrk.cz)

Zlata Zákoutská získala na Řehečské slepici řadu ocenění především v kategorii písňový text. Snímek Martina Žantovského je z roku 2017, kdy získala 1.cenu za písňový text „Vyšel jsem si jednou zrána na úřad ...“

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska
Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Franczub@seznam.cz
Ročník 22. Číslo 4. Duben 2021.
(2.dubna 2021)
ikobra.rehec.cz